

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

I elles, com estan?

La historia. Los Àngeles, ara. Nic i Jules són una parella de lesbianes casades que han estat mares gràcies a un donant d'esperma, quan els fills Joni i Laser estan en l'adolescència, la Joni es posa en contacte amb Paul, pare biològic, per conèixer-lo, i quan el nouvingut apareix, la família cau en crisi...

La pel·lícula. Allà per la dècada dels 90's, el periodista B. Ruby Rich de *Sights & Sounds*, batejava el moviment pansexual filmic de *New Queer Cinema*. Un seguit de films amb un denominador comú: històries de gais, lesbianes, bisexuals, que sortien a plena llum dels projectors per airejar situacions humanes que *no estan bé*.

I la cineasta gai Lisa Chodolenko (Los Àngeles, 1964) prenia protagonisme dins el cinema independent de matís homosexual. Ara amb *The Kids Are All Right*,

ens certifica que *els nois (ja) estan bé*... El curiós del cas és que aquesta comèdia familiar protagonitzada per un matrimoni de lesbianes amb una filla i un fill, al capdavant conté tots els llocs comuns del gènere (el pas dels anys, l'erosió conjugal, la infidelitat, els rols patriarcal), enllà dels apunts homoeròtics convenients. Clar que des del títol al conjunt de situacions (som en una comèdia de situacions!) l'acció dramàtica apunta a rescatar l'estatut de normalitat democràtica per a unes relacions no he-

terosexuals. Vaja, que la Chodolenko quan diu que els nois estan bé, en realitat vol dir que ells estan tan bé com qualsevol fill de veïna no ho està.

D'aquí la transcendent intranscendència de sopars, desdejunis i netejades de dents, amb els corresponents diàlegs frugals, que amaguen càrregues de profunditat contra la línia de flotació del sistema familiar ianqui. Però tota la pitotècnia melodramàtica esclata, finalment, a favor de la concòrdia

Los chicos estan bien

Directora: Lisa Chodolenko.

Intèrprets: Anette Bening, Julianne Moore, Mark Ruffalo, Mia Wasikowska, Kunal Sarma. EUA, 2010. 104'. Rambla Lleida.

entre pares, perdó: mares, i fills i filles. Poca broma.

La imatge. Annette Bening es-corcollant el lavabo i el dormitori per trobar indicis d'adulteri, com qualsevol Otel·lo dominant.

La frase. "Més és millor", sentència Julianne Moore-Jules. Clar que tot és relatiu. Més inseguretats no és millor, però sí que és més respectuosa amb la llibertat personal.

La recomanació. Amigues i amics de les comèdies ianquis de tota la vida, respectuosos, però, amb els canvis de sensibilitats.